

тъ не ся наслаждава съ пълнѣ свободѣ.

Человѣкътъ, съгледанъ като христіанинъ, то естъ, *подъ вліяніето на благодатьтъ*, притѣжава пълнѣ свободѣ за распознаваніето на истиннѣтъ и съвершеніе на доброто. А понеже тази истинна происходи отъ Бога, то трѣба да прие́мнемъ, че всѣко добро, което прави человѣкътъ като христіанинъ, длѣженствува ся на божіѣтъ благодать, и че всѣка награда, ко́ѣто може да намѣри, му ся пріобрѣтава единственно чрезъ Божіѣтъ благодать.

Отъ тука происхождатъ слѣдующитѣ главны начала на христі-